

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 8. marca 1904.

Treść: (Nr 23 i 24.) 23. Rozporządzenie, zawierające ustanowienie stopy tary dla skoncentrowanej wody gazowej, przewożonej w cysternach. — 24. Rozporządzenie, dotyczące używania znaku względnie nazwy czerwonego krzyża w obrocie.

23.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. lutego 1904, zawierające ustanowienie stopy tary dla skoncentrowanej wody gazowej, przewożonej w cysternach.

Stosownie do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1894, normującego stopy tary do ogólnej taryfy cłowej austriacko-węgierskiego obszaru cłowego, Dz. u. p. Nr. 151, postanawia się w porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi Ministerstwami, że przy wymiarze cla od skoncentrowanej wody gazowej, przydzielonej rozporządzeniem z dnia 25. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 129 do liczby taryfy 320 (stopa cłowa 50 ct.), a dowożonej w osobno na ten cel urządzonych wagonach cysternowych bez dalszego opakowania, doliczać należy do zbadanej wagi netto tarę piętnastoprocetową.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Böhm wlr.

Call wlr.

24.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, sprawiedliwości i obrony krajowej z dnia 2. marca 1904,

dotyczące używania znaku względnie nazwy czerwonego krzyża w obrocie.

Na zasadzie §§ów 3, 7, 8 i 9 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 85, dotyczącej

ochrony znaku i nazwy czerwonego krzyża, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Udzielenie przywileju używania znaku lub nazwy czerwonego krzyża, przewidzianego w §ie 3 przytoczonej wyżej ustawy przysługuje tej politycznej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym leży siedziba przedsiębiorstwa, które o przywilej się ubiega. Jeżeli chodzi o przywilej dla jednego zakładu fabrycznego, natenczas powołana jest do udzielenia go ta polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym zakład ten ma siedzibę.

§ 2.

Do utrzymywania na składzie, wystawiania i sprzedaży towarów, opatrzonych znakiem lub nazwą czerwonego krzyża, potrzebnem jest przewidziane w §ie 3 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903 pozwolenie wtedy, jeżeli na oznaczenie towarów tym znakiem lub tą nazwą przedtem już nie pozwolono.

§ 3.

Pozwolenia na używanie znaku lub nazwy czerwonego krzyża, o którym mowa w §ie 1 tego rozporządzenia, udzielać należy z reguły wtedy, jeżeli chodzi o tego rodzaju przedsiębiorstwa lub towary, które dla leczenia wogóle mają znaczenie. Przytem uwzględniać należy szczególnie takie przedsiębiorstwa, które pozostają w związku handlowym z jedną z korporacji lub z jednym ze stowarzyszeń, wymienionych w §ie 1 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903.

O ile chodzi o oznaczanie towarów albo o utrzymywanie na składzie, wystawianie lub sprzedawanie ich, udzielać można tego pozwolenia dalej i względem takich towarów, które służą do celów wspomnianych wyżej korporacyi i stowarzyszeń.

Nie wolno bezwarunkowo udzielać tego pozwolenia dla takich towarów, których związek ze znakiem lub nazwą czerwonego krzyża nie zgadza się z jego powagą jako znaku neutralności, służącego międzynarodowym, humanitarnym celom.

§ 4.

Udzielając przywileju, wspomnianego w §ie 1 tego rozporządzenia, należy zakres jego ściśle określić. Wyrazić przytem należy w szczególności, jaki rodzaj używania nazwy względnie znaku czerwonego krzyża ma być dozwolony, oraz, czy przywilej ten rozciągać się ma na całe przedsiębiorstwo, czy na poszczególne zakłady fabryczne czy też tylko na pewien ściśle oznaczony rodzaj towarów.

§ 5.

Jeżeli w myśl §u 1 tego rozporządzenia pozwolono pewnemu przedsiębiorstwu na używanie znaku względnie nazwy czerwonego krzyża, natenczas pozwolenie to tak długo jest tylko ważne, dopóki nie zajdzie zmiana w osobie przedsiębiorcy.

Jeżeli przedsiębiorstwo jakie w myśl przepisów §u 56 ustawy przemysłowej prowadzi się nadal na podstawie dawnego uprawnienia przemysłowego na rachunek wdowy lub wogóle dziedziców ostatniego właściciela albowiem na rachunek masy konkursowej lub spadkowej, natenczas pozostaje także w mocy udzielony ewentualnie przywilej używania znaku, względnie nazwy czerwonego krzyża i to na czas dalszego prowadzenia tego przedsiębiorstwa przemysłowego.

§ 6.

Przed załatwieniem próśb o przyznanie przywileju wspomnianego w §ie 1 tego rozporządzenia, winna polityczna władza krajowa dać austriackiemu Towarzystwu czerwonego krzyża, jakoteż dotyczącej izbie handlowej i przemysłowej możność oświadczenia się w ciągu czterech tygodni. Jeżeli przy udzieleniu przywileju wchodzi w grę połączone interesy przedsiębiorstwa jakiegoś i innych korporacyi wymienionych w §ie 1 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903 lub takiego stowarzyszenia (§ 3, ustęp 1 tego rozporządzenia), w takim razie należy przed orzeczeniem zaprosić także i owe korporacje względnie owo stowarzyszenie do złożenia oświadczenia w tymże samym terminie.

Po upływie oznaczonego wyżej terminu ma polityczna władza krajowa bezzwłocznie wydać orzeczenie.

§ 7.

Przeciw zapadłemu w myśl tego rozporządzenia orzeczeniu politycznej władzy krajowej, którem odmówiono pozwolenia na używanie znaku względnie nazwy czerwonego krzyża, przyszuża petentowi rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych, które w porozumieniu z Ministerstwem handlu sprawę ostatecznie załatwia.

§ 8.

Postanowienia §u 1, dalej §§ów 3, 5 i 7 tego rozporządzenia stosować się mają także do udzielania pozwoleń na dalsze używanie nazwy czerwonego krzyża przez firmy już rejestrowane, opartych na przepisie drugiego ustępu §u 8 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903.

Koerber wtr.

Welsersheimb wtr.

Call wtr.